

Таня Николова
МАГАРЕШКИ ПЕСНИ

© Таня Николова, автор, 2021
© Станислав Петков, редактор, 2021
© Иво Рафаилов, художник, 2021
© Издава Фондация „Емили“, 2021

ISBN 978-619-7425-17-8

Таня Николова
МАГАРЕШКИ ПЕСНИ

* * *

Какво толкова страшно
Да те напусне поезията
Не са ли те напускали друг път
Мъж жена дете майка и баща
Продължаваш да живееш
Какво толкова

* * *

И тази сутрин се събудих
трътлесто амурче
без пухени гуми.
Докато чакам
на прозореца да се появят
ангелски крила
пускам стрели по гаргите

Натюр

Искам да ви споделя, скъпи приятели,
че самотата се споделя значително по-лесно
с чиния пържолки, домашен хляб и студена бира.
Джаз, изложба и театър също вършат работа
но в случая са по-далеч от едната ръка
разстояние

Една година В кисело мляко

само за миг се разсеях
и забравих да сложа брашно
в заливката на мусаката
много е вкусна иначе
но

Рецепта за баница

кори, яйца, сирене
кори, яйца, сирене
лесно
печеш и ядеш
де да беше така и с любовта

* * *

Чудовището на любовта е гладно.

Символ-веруо на поетическия натурализъм

Не съм сигурна
Пиша ли стихотворението
Или го живея

* * *

Детско стрелбище
Плюшеното мече
С едно око

Облаци

Дим от лулата на Господ
Индианците се учат
Да четат

Магарешки песни

Гледа магарето буреносния облак, източва
шия, раззива гърло. Облакът пуска светка-
вица, магарето – хрип, и веднага надцаква с
рев. В същия момент удря гръм.

На Ботев

Всичко започна с това, че
нямах огънче за цигарата.
Пусках котлона, палих салфетка, мъчих се
и накрая намерих една изфирясала запалка
с лика на Ботев.
Работеше с последни сили
запалих.
Ботъове, огънче,
замествам те
справям се
не е същото
но такава е времето
гребно
и аз такава
никаква
и родината ми такава
счупена
и ти
запалка

На Дебелянов с любов

Харесвам поезията
Във всичките ѝ инкарнации
Но не валят над мен
Белоцветните вишни
И няма тих двор
Улицата

Градски вълк

Луната е почти кръгла
Така хубаво свети
Защо да вия

* * *

Сънувам, че трябва да напиша кратък текст с много въображение и никаква логика. Съзнанието ми е бял лист на бели точки, които трябва да свържа. Абсурд! Всичко е един нюанс! Забивам писалката в средата на листа и от дупката изскача снежен човек яхнал еднороз. Снежният човек започва да плюе, а еднорозът да пикае. Точките се раздвижват ужасени и се втурват да бягат. Снежният човек мята рога на еднорога и обезглавява писалката ми. Грабвам желязната пръчка на тялото ѝ и разцепвам черепа на еднорога. От черепа излита гарга и изкълвава очите на снежния човек. Той пада от коня и се стопява. Точките се скупчват на гроба му в голямо жълто петно, а аз цялата в бяло полагам отгоре писалката си. Гарга в косите, слънце в очите, захар в сърцето ми.

ЖЪЛТО

Пощенски гълъби
Оставят съобщения по
Жълтите страници
Той не е мъртъв
На снимката от Карибите акулата е ограна
А пък финландците са
На сватбено пътешествие с новата си кола
Търговията върви
Внимавайте в картинката
Внимавайте в картинката
Ако ги храните добре
Ще дойдат и при вас

Ботокс за поетеси

Приятелите ми казват
Разкажи си сексуалните фантазии
Изживей ги на хартия
И писането ще ти тръгне
Представи си например че носиш чорапи с жартиери
Луксозно бельо, никакво бельо, високи токчета
И той на тебе ти на него и т.н. мехлеми
За любовните ти травми

Хубаво би било наистина
Обаче гледката ме вдъхновява дотолкова
Че да закончая и последното копче
На бялата риза
На деловия си костюм
И да замълча по тази тема
Завинаги

* * *

Подредих си гардероба
Летните грехи с лавандула
В чувал
Зимните – близо
На рафта

Февруарски кокичета

Лебеди на глупостта
Не се ли научихте
Зима е

Гергина от приятел

Така познатото ми и обичано от детинство цвете
Се оказа с чужд произход – мексиканско, галия
Нямаше да разбере това, ако не беше ми го подарил
Поради отсъствието на певницата, за която беше предназначено
Може би интересът ми към ботаниката е бил в повече

Излет в първия есенен ден

Хей, обичам те!
Казвам без да казвам нещо
И се смея
И ти се смееш
Сред буренясалия двор
Боклуците
И курешките на мишките
Слънцето грее
Вятърът духа
И тревата пред бараката е зелена
Пием водка
После обираме гюлите
И си тръзваме
Опитвам да те хвана за ръка
Ти я отдръпваш
А аз се спъвам и падам
Не е неловко
Просто слънцето залязва
И се качваме на автобуса за града

* * *

Спокоен си като Нил
Като крокодил до ибис си уверен
А аз не искам да отлitam
Дори не крякам
Пърхам с криле ела изяж ме
С тези лукави очи
С тези безброй лъжи
В голямата уста
С приказки
Нарисувай ми овца
Нарисувай ми жена и роза
Направи ми чай
Не ми прави чай
Нищо не прави
Само не спирай да ме гледаш така
Докато се разплисквам
Навътре Навън

Любезният домакин

Когато остана у тях, той не спи цяла нощ. Пие и прави някакви си негови неща, докато спя на дивана. Когато се събудя, става да направи кафе и да разчупи мандаринките. Запомнил е, че само тях обичам. След това ме изпраща за работа и ми говори гадости, а аз се съмнявам във всичко. Когато се подхлъзна ме хваща. Когато се усмихна ме обича. После не се обажда с дни, месеци и години. После ми казва, че съм се объркала. После аз го забравям. После пиша. После той ми се обажда и оставам да спя у тях. Разчупва мандаринките и ме изпраща.

* * *

Вместо слънце – облаци
Слънчогледът
Дезориентиран

* * *

Той е много хитър
Подари ми шал
За да ме презръща
Когато го мразя

* * *

Есен
Короните на дърветата
Стъпкани

* * *

Стари плочи черни слънца висят от тавана
Проблясват завъртат се от вятъра на климатика
Няма да засвирят сладки мелодии за теб
Колекционерските рядкости на сърцето

* * *

Гледам последните думи, които сме си разменили:

– Бъди здрав!

– Досада!

Стават за епитафия

Сфинкс

Опитвам да живея без
Публикации, лайкове и фейсбук
Работя много, писане не пирам
Подреждам си главата, почивам с филми
Точно сега дават за марсианската принцеса
Тя избира правилното хапче
Жени се за земянина, заживяват щастливо
И мир настава в космоса
А аз избирам синьото
И се зазихдам с лудостта си у дома
Като котка
Като домашен сфинкс на прага
И няма нужда да разказвам
Как някой искал да се отскубне от мен
Опитвал всичко
Но не се сетил за верния отговор на въпроса
Как се става приятел
И съм го убила
Само в пустинята
Имам смисъл
Нека войниците се упражняват да стрелят
По носа
На узрева

* * *

Неделен следобег
Очите на синята птица
Затворени

* * *

Един приятел ми прави показно
Играе си със светулките
С водните кончета и вечерите
В езерото на думите
Изглежда като да се перчи
Но не е така
И аз съм майстор, знам
Просто съм болна от тъга
И не ми се играе
Нито в езерото
Нито в блатото
Ще му се усмихна
Като падаща звезда
За да знае
Че благодаря

* * *

Бяла дантела, златни шнурчета, звънчета звънят
Капан за сънища над мен
В скута
Кокичета

Трофей

Накъде бягаш елене
В снежната лоб

Ескимоска любовна песен

С кого се смееш, жено, с кого се смееш?
С този който ме разсмива се смея, с този който ме разсмива.
Кой е той, жено, кой е той?
Мъж ми е, дъх ми е, сила ми е
Какво ти казва той, жено, какво ти казва?
Нищо не казва, дом прави.
Елен е убил, лисица е убил, морж е убил
Топло да ми е, леко да ми е
Да се смея
Да го разсмивам

Каменният орел

Всяка сутрин ме чакаш
Кацнал на стълбите
Когато тръгвам си пак там
Може би искаш да ми подскажеш
Че тук свършва моят път
И няма защо повече да те сънувам

Високи ледни планини

Вечеряхме с мъжа ми в луксозната ни кухня
и след вечеря излязох на огромната ни тераса
за един джин с цигара.

Здрачаваше се.

Орехът над мен кротуваше,
полюшваха се листата едва-едва
и самотоволство се разливаше по вените ми.

Тогава някакви хлапета,
квартиранти от третия етаж заляха.
Репетираха, отново и отново повтаряха
изчистваха детайли, смееха се.

Орехът замръзна.

Защо спрях да пиша?

Кой е виновен?

Липсващият читател?

Възрастта?

Спретнатият ми дом?

Порядъчният живот?

Навярно от всичко това по малко.

Обожавах да се спускам по

вертикалните си разкази

до гъното на екстаза

но вече не се вълнувам.

Отлях от джина и се прибрах.

Замъкът Нойшванщайн

Нова лебедова скала

Замък на баварския крал Лудвиг II

Замък на принца на Пепеляшка

Замък на Вагнер

Над алпийското Лебедово езеро

В подножието на Баварските Алпи.

На 5 км от границата с австрийската Тирол

Е краят на прочутия романтичен път

На старите немски рицарски легенди

И началото на пътя на любовта

Лебедите се сгодяват

Съдържание

- * * * Какво толкова страшно / 5
- * * * И тази сутрин / 6
- Натюр / 7
- Една година в кисело мляко / 8
- Рецепта за баница / 9
- * * * Чудовището / 10
- Символ-верую на поетическия натурализъм / 11
- * * * Детско стрелбище / 12
- Облаци / 13
- Магарешки песни / 14
- На Ботев / 15
- На Дебелянов с любов / 16
- Градски вълк / 17
- * * * Сънувам, че / 18
- Жълто / 19
- Ботокс за поетеси / 20
- * * * Подредих си / 21
- Февруарски кокичета / 22
- Гергина от приятел / 23
- Излет в първия есенен ден / 24
- * * * Спокоен си / 25
- Любезният домакин / 26
- * * * Вместо слънце / 27
- * * * Той е / 28
- * * * Есен / 29
- * * * Стари плочи / 30

- *** Гледам последните / 31
- Сфинкс / 32
- *** Неделен следобед / 33
- *** Един приятел / 34
- *** Бяла дантела / 35
- Трофей / 36
- Ескимоска любовна песен / 37
- Каменният орел / 38
- Високи ледни планини / 39
- Замъкът Нойшванцайн / 40

„Космодрум“

Номер в поредица: 6

Таня Николова
МАГАРЕШКИ ПЕСНИ

Българска
Второ издание

Редактор: Станислав Петков
Художник: Иво Рафаилов

Формат: 60x84/16

Издава Фондация „Емили“
emilyfoundation.eu